

Droгие Koleżanki, Szanowni Koledzy,

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego ogłosił w dniu dzisiejszym wyniki procedury kategoryzacji jednostek naukowych. Zaproponowano nam w niej kategorię B, dwie kategorie niżej, niż posiadaliśmy do tej pory. Nasz wynik w zakresie badań naukowych jest lepszy niż Wydziału Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego, ale gorszy niż podobnych wydziałów uniwersytetów w Białymstoku, Olsztynie, Łodzi czy Rzeszowie. Ze smutkiem, ale z całą odpowiedzialnością stwierdzam, że z taką opinią się nie zgadzam. Przykro mi, ale nie wierzę, że dobry, ale daleki od wybitnego, wydział historyczny UMK jest najlepszy w Polsce, lepszy od analogicznych wydziałów UW, UJ czy UAM, o naszym nie wspominając. Nie jesteśmy jedynym wydziałem, który został zaskoczony tymi wynikami. Nie pozostawimy tego bez odpowiedzi i będziemy walczyć o sprawdzenie procedury oceny i przyznawania kategorii naukowej, bowiem ta, którą otrzymaliśmy, nie odpowiada naszemu potencjałowi.

Tym niemniej czas idzie do przodu, a rozczarowanie i złość nie służą budowaniu. Ja wiem – i mam nadzieję, że Państwo też to wiedzą – że nasz Wydział prowadzi wartościowe badania, że takie też badania będzie kontynuował niezależnie od jakichkolwiek wyników ogłaszanych przez jakąkolwiek agendę. W naszej pracy każda ocena jest przemijająca – i ta dobra, z której się cieszymy, i ta zła, która nas smuci. To, co dla nas powinno być najważniejsze, to radość z szukania Prawdy, z odkrywania nowych aspektów naszego świata, z dzielenia się nimi z koleżankami, kolegami, osobami, których wcześniej nie znaleźliśmy – a czasami których nigdy nie poznamy. Świat nauki ma tę cudowną właściwość, że przekracza granice wyobraźni urzędników jakiegokolwiek ministerstwa.

Działamy zatem dalej. Niedługo, w ciągu najbliższych tygodni zostaną uruchomione nowe oddziały Wydziału i jego jednostek. Obecnie trwają prace nad wypełnianiem ich treścią. Będą mieli Państwo możliwość kreowania własnych stron – pracownicy osobistych, wszyscy: stron konferencji, kół naukowych, zakładów, projektów itp. w ramach jednego, ale mocno zindywidualizowanego systemu informatycznego. Mam nadzieję, że zechcą Państwo skorzystać z tej szansy. Nowy system zapewni też przepływ informacji między stronami jednostek i Wydziału. Wierzę, że zapewni nam to szybsze przekazywanie informacji, bardziej komfortowe korzystanie z możliwości, jakie otwiera przed nami multidyscyplinarność naszej jednostki.

Cały czas trwają prace inwestycyjno-remontowe. Skończył się kolejny etap remontu Instytutu Historycznego, w przyszłym roku zacznie się kolejny. W tym roku, mam nadzieję, zaczną się prace remontowe dające nową przestrzeń dla Instytutu Muzykologii, a w przyszłym – dla instytutów Historii Sztuki i Kulturoznawstwa. Przygotowujemy się do inwestycji przy ulicy Kuźniczej i do szerszych prac przy placu Dawida. Ale wszystko to będzie miało sens wtedy, gdy budynki wypełnimy innowacyjną działalnością badawczą, żywymi dyskusjami, nowoczesną dydaktyką – i wyjdziemy z tym na zewnątrz.

Wielokrotnie powtarzałem – uzależnienie od woli władz czyni nas bezbronniymi. A nie powinniśmy się tak czuć. Nauka jest potęgą, wzmacnia społeczność, daje głos słabym, zmienia cywilizacyjne koleje państw. Jeśli tylko mamy w sobie siłę i chęć – to my ją współtworzymy. W skali kraju, kontynentu, a niektórzy z nas także w skali świata. Pamiętajmy o tym, bo naszej wartości nie mierzą i mierzyć nie mogą źle policzone wskaźniki,

ale udział w wielkim poszukiwaniu Prawdy. Nie dajmy sobie odebrać radości z udziału w nim. Cieszymy się sposobnością i dobrze ją wykorzystajmy!

Prof. dr hab. Przemysław Wiszewski
Dziekan

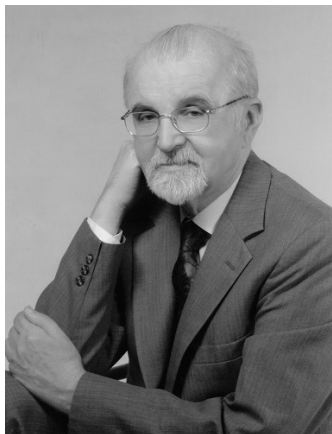
Z ŻYCIA WYDZIAŁU

Nekrologi

16 lipca 2017 r. w wieku 86 lat zmarł **prof. zw. dr hab. Lech Tyszkiewicz**, absolwent historii na Uniwersytecie Wrocławskim, a od 1958 r. pracownik naukowy Uniwersytetu Wrocławskiego. To wybitny historyk, znakomity znawca problematyki dziejów Słowiańszczyzny, ludów koczowniczych i średniowiecznego Śląska, mistrz i wychowawca wielu pokoleń historyków. Przez wiele lat kierował Zakładem Historii Polski i Powszechnej do końca XV wieku, w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego (1979-2001). W latach 1993-1996 był zastępcą dyrektora Instytutu oraz członkiem Polskiego Towarzystwa Historycznego i Wrocławskiego Towarzystwa Miłośników Historii, Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, członkiem Komisji Historycznej i Archeologicznej przy oddziale PAN we Wrocławiu. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi.

3 lipca 2017 r. w wieku 90 lat zmarł **prof. Mieczysław Pater**, absolwent historii na Uniwersytecie Wrocławskim, od 1953 r. pracownik naukowy Uniwersytetu Wrocławskiego, wybitny historyk i organizator nauki. Był znakomitym znawcą problematyki dziejów Śląska, Kościoła i Uniwersytetu Wrocławskiego, mistrzem i wychowawcą wielu pokoleń historyków. Przez wiele lat kierował Zakładem Historii Śląska w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego (1981-1998), piastował funkcje prodziekana Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych (1981-1985), zastępcy dyrektora (1984-1986) i dyrektora Instytutu Historycznego Uniwersytetu Wrocławskiego (1986-1987, 1993-1996). Był współpracownikiem Instytutu Zachodniego w Poznaniu, członkiem Komisji Nauk Historycznych PAN, członkiem Polskiego Towarzystwa Historycznego i Wrocławskiego Towarzystwa Miłośników Historii. Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi.

23 września 2017 r. zmarł **prof. zw. dr hab. Bolesław Potyrała**. W latach 1977-1984 pełnił funkcję Dyrektora Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Wrocławskiego. Przez wiele lat kierował Zakładem Pedagogiki Ogólnej. Był uznanym badaczem w zakresie pedagogiki ogólnej, czego dowodzi znakomity dorobek naukowy Pana Profesora. W sposób szczególnie interesował się problemami uwarunkowań i przebiegu selekcji szkolnej, możliwościami różnicowania kształcenia wczesnoszkolnego oraz rolą i pozycją nauczyciela w procesie przemian. Był szanowanym nauczycielem akademickim, wrażliwym i otwartym na innych. Wielu ludzi nauki zawdzięcza Panu Profesorowi osiągnięcia naukowo-badawcze, a pokolenia studentów najwyższej jakości edukację na kierunku pedagogika.

1 października 2017 r. zmarł Prof. Krystyn Matwijowski.

Krystyn Jakub Matwijowski urodził się 20 kwietnia 1936 r. we Lwowie. Jego dziadek Leon prowadził we Lwowie zakład tapicerski i konserwatorski i jako fachowiec walczył przyczynił się do uratowania Panoramy Raclawickiej w 1944 r. Ojciec, Leon Stanisław Matwijowski, był prawnikiem, a w czasie II wojny światowej brał udział w walkach pod Narwikiem, gdzie 20 maja 1940 r. poległ na polu chwały. Mama Profesora, Krystyna z Krzywoszyńskich (20 VII 1915 – 15 III 1993) wywodziła się z rodziny o tradycjach wojskowych. Jej ojciec, ppłk Jakub Stanisław Krzywoszyński (21 VII 1886-?) był oficerem rezerwy piechoty, w 1939 r. pracował w Urzędzie Wojewódzkim we

Lwowie. Aresztowany wiosną 1940 r. został skazany na karę śmierci i rozstrzelany prawdopodobnie w 1941 r. Represjom poddani byli także inni członkowie rodziny.

Po wojnie Krystyn Matwijowski wraz z babcią Olgą Krzywoszyńską (28 II 1889 – 8 XI 1970) opuścił rodzinne strony ostatnim transportem „repatriacyjnym” w czerwcu 1946 r. Pierwsze powojenne lata spędził w Zakopanem, a następnie w Pszczynie, gdzie w Liceum Ogólnokształcącym zdał maturę w 1954 r. Podjął pracę jako młody instruktor, a później sekretarz prezydium Związku Młodzieży Polskiej w Zielonogórskiej Fabryce Dywanów. Od 1 października 1956 r. stał się studentem studiów zaocznych, a następnie eksternistycznych historii Uniwersytetu Wrocławskiego. Jednocześnie pracował jako wychowawca w Świdnickim Zakładzie Poprawczym i urzędnik w dziale kadr WZGS „Samopomoc Chłopska”.

W 1961 r., zdał egzamin magisterski przedstawiając pracę *Pietyści i ich działalność na Śląsku*, napisaną na seminarium prof. dr Józefa Andrzeja Gierowskiego. Po studiach krótko pracował w Liceum Ogólnokształcącym w Legnicy, by wreszcie w grudniu 1961 r. zostać asystentem w Zakładzie Historii Polski i Powszechnej XVI i XVIII w. Promotorem jego dysertacji doktorskiej *Formy rekreacji w późnofeudalnym Wrocławiu* był prof. Gierowski, a recenzentami – prof. Czapliński i prof. Stanisław Herbst.

Zmiany kadrowe we Wrocławiu, gdy prof. Gierowski powrócił w 1965 r. do Krakowa, spowodowały reorientację kierunku badań dra Matwijowskiego. Pod naukową opieką prof. Czaplińskiego przygotował monografię poświęconą pierwszym trzem sejmom za Jana III Sobieskiego. Stała się ona podstawą habilitacji (1975). Prof. Matwijowski dołączył tym samym do szkoły Władysława Czaplińskiego.

Kilka lat później pojawił się w twórczości Profesora nowy nurt badawczy – historia Kościoła, początkowo w epoce nowożytnej, a z biegiem lat rozszerzona na XX w. Ostatnim polem badawczym stała się historia Ormian i Żydów w Rzeczypospolitej. Te badania przybrały formę instytucjonalną w postaci zorganizowania w 1989 r. Pracowni Dziejów Kościołów i Mniejszości Narodowych w Instytucie Historycznym UWr.

Bibliografia prac Profesora liczy blisko 440 pozycji, w tym 7 monografii, 65 redakcji naukowych, 192 artykuły, studia i rozdziały, 42 sprawozdania, 4 teksty źródłowe, a także liczne recenzje, wspomnienia, biogramy. Dużą grupę stanowią opracowania związane z historią regionalną, głównie monografie dolnośląskich miast.

Niezwykle ważnym składnikiem aktywności prof. Matwijowskiego była działalność organizacyjna. Po przejściu prof. Władysława Czaplińskiego na emeryturę (1975) objął kierownictwo Zakładu Historii Polski i Powszechnej XVI-XVIII wieku (1975-2006), w latach 1978-1981 był prodziekanem Wydziału Filozoficzno-Historycznego, w 1985 r. – dziekanem Wydziału i wreszcie w latach 1990-1993 Dyrektorem Instytutu Historycznego.

Krótki okres dziekański nazwał sam „okresem burzy i naporu”. Jako dziekan musiał bronić nie tylko dobrego imienia, ale i zatrudnienia pracowników Wydziału, którym wstrzymywano przesunięcia na stanowisko docenta – dr hab. dr hab. Marka Czaplńskiego, Adama Palucha, Dariusza Aleksandrowicza, nadania tytułu prof. zwyczajnego prof. Adamowi Galosowi i zatrudnienia na pełnym etacie doc. dr hab. Kazimierza Brauna. W tej sprawie interweniował u kierownika Wydziału Nauki KC PZPR, prof. Bronisława Ratusia i władz rektorskich. Aktywnie uczestniczył w przygotowaniu uchwały Rady Wydziału jednoznacznie negatywnie oceniającej, wbrew stanowisku egzekutywy Oddziałowej Organizacji Partyjnej Wydziału, projekt nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym, przygotowany przez Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, Nauki i Techniki. Nic więc dziwnego, że na mocy uchwalonej ustawy minister Benon Miśkiewicz odwołał Krystyna Matwijowskiego z funkcji dziekana, podobnie jak prof. Galosa z funkcji dyrektora Instytutu, a prof. prof. Wojciecha Wrzesińskiego i Tadeusza Kotulę z funkcji kierowników zakładów. W odpowiedzi studenci Instytutu Historycznego pod wodzą Pawła Kocięby na uroczystym posiedzeniu obwołali Prof. Matwijowskiego „dożywotnim dziekanem”, podobnie jak odwołanych, prof. Adama Galosa „dożywotnim dyrektorem Instytutu” i prof. prof. Tadeusza Kotulę, Wojciecha Wrzesińskiego „dożywotnimi kierownikami zakładów”.

Ponieważ minister Benon Miśkiewicz (historyk, prof. Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza) nie zgodził się na uroczyste i oficjalne obchody stulecia Polskiego Towarzystwa Historycznego w Warszawie, doc. Krystyn Matwijowski zorganizował walne zgromadzenie PTH we Wrocławiu (1986). Były to faktyczne obchody jubileuszu stulecia PTH. Tak też to odczytała ówczesna władza, traktując to zgromadzenie jako jeden z elementów działalności opozycyjnej środowiska historycznego.

Aktywność byłego dziekana była czujnie śledzona nie tylko przez SB (słynnego „por. Klonowskiego”), ale również przez egzekutywę PZPR. Na swym zebraniu 24 X 1986 r. egzekutywa Wydziału uchwaliła opinię dotyczącą oceny działalności doc. Matwijowskiego: *Po ogłoszeniu stanu wojennego doc. K. Matwijowski złożył legitymacje partyjną. Będąc dziekanem Wydziału Filozoficzno-Historycznego (od VI 1984 r.) podpisał protest przeciwko decyzji wojewody wrocławskiego o zdjęciu ze stanowiska dyrektora Teatru Współczesnego (17 VII 1984), zaangażował się w przyjęcie do pracy na Wydziale wspomnianego b. dyrektora doc. K. Brauna. Wystąpił z inicjatywą zatrudnienia na Wydziale doc. K. Modzelewskiego. Blokował przyjęcie do pracy uczonego radzieckiego doc. A. Kanarskiego, która to prowokacja miała międzynarodowy wydźwięk. Prowadził jednoznaczną politykę kadrową popierając działaczy antysocjalistycznych i dyskryminującą członków PZPR i osoby o właściwej postawie obywatelskiej. Wprowadził w błąd Radę Wydziału w sprawie doktoratu mgr Szmajkego. Próbował skłonić Radę Wydziału do uchwalenia protestu przeciwko nowelizowanej ustawie o szkolnictwie wyższym. Uczestniczył w nielegalnym wiecu protestacyjnym tej nowelizacji (29 V 1985). Jednoznacznie wspierał niezgodne z prawem działania samorządu studenckiego opanowanego przez działaczy b. NZS. Był jednym z inicjatorów działań zmierzających do zmiany nazwy Uniwersytetu i akcji „odkłamania historii” – wygłosił prelekcję w ramach „Studium Praw Człowieka” (kościół przy ul. Kasprowicza, 12 III 1985) o wrogim socjalizmowi wydźwięku politycznym. W listopadzie 1985 r. odwołany ze stanowiska dziekana przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.*

W ciągu swej kariery akademickiej wypromował Profesor 12 doktorów, wśród których znaleźli się : dr [prof. dr hab.] Bogdan J. Rok, dr Westyna Gładkiewicz, dr Marek Szwaba, dr [prof. dr hab.] Jerzy Maroń, dr Wojciecha Biliński, dr [prof. dr hab.] Gabriela Wąs,

dr Mieczysława Chmielewska, dr Jacek Dębicki, dr Dagmara Jaźwa, dr [dr hab.] Krzysztof Sychowicz, dr Brigit Žuromskaitė (doc. w Uniwersytecie Michala Römera w Wilnie).

O jego pozycji w polskim świecie naukowym świadczy członkostwo w Polskiej Akademii Umiejętności, udział we władzach Polskiego Towarzystwa Historycznego, Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego i Dolnośląskiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego. Podkreślić trzeba zaangażowanie Profesora w prace wydawnicze Śląskiego Kwartalnika Historycznego „Sobótka”, członkiem redakcji którego był przez wiele lat; działalność wydawniczą prowadzoną w ramach Dolnośląskiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego w założonych przez Niego „Pracach Historycznych”; czy wreszcie udział w wydawaniu „Wrocławskich Studiów Wschodnich”. Angażował się też w organizację Olimpiady Historycznej na Dolnym Śląsku.

Żona Profesora, Danuta Matwijowska, była przez wiele lat pracownikiem Zakładu Dydaktyki Historii w Instytucie Historycznym. Córka Profesora Teresa przeprowadziła się do Krakowa, gdzie pracuje w Bibliotece Jagiellońskiej. Wnuczka Profesora podjęła studia doktoranckie na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, jest również historykiem.

Jubileusz Instytutu Psychologii

W 2017 roku mija 50 lat od momentu utworzenia studiów psychologicznych na Uniwersytecie Wrocławskim. Z tej niepowtarzalnej okazji pracownicy i doktoranci naszego Instytutu zebrali się 24-26 września w Zamku Moszna na jubileuszowej konferencji pod hasłem *50 lat Instytutu Psychologii Uniwersytetu Wrocławskiego Przeszłość – Teraźniejszość – Przyszłość*. Konferencji przyświecała idea integracji środowiska naszych byłych i obecnych pracowników oraz doktorantów, a także przyjrzenia się działalności Instytutu z trzech perspektyw czasowych. Podczas trzydniowego spotkania uczestnicy mogli przypomnieć sobie zarówno historię psychologii wrocławskiej i wspominać znaczące dla niej postaci, jak i wysłuchać referatów na temat bieżących badań prowadzonych w Instytucie. Był też czas na dyskusję i – jakże budujące – pobycie we własnym gronie.

Pierwszy dzień jubileuszu miał charakter uroczysto-wspominkowy. Konferencję otworzył Dziekan Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych prof. dr hab. Przemysław Wiszewski oraz Dyrektor Instytutu Psychologii dr hab. Piotr Sorokowski prof. UW. Dr Henryk Jarosiewicz wygłosił wykład *Psychologiczna szkoła lwowsko-wrocławska*, po czym

wyświetlone zostały fragmenty filmu, którego główną bohaterką była prof. Maria Porębska, jedna z pierwszych pośród założycieli Instytutu Psychologii. Film *Wrocław i psychologia na Uniwersytecie Wrocławskim we wspomnieniach Profesor Marii Porębskiej* prezentowała doc. dr Alina Czapiga, występująca w nim jednocześnie w roli reporterki. Można było też obejrzeć sporo zdjęć z prywatnej kolekcji Profesor Porębskiej, co wzbudziło ogromny aplauz

i wzruszenie wśród zebranych. Dr Jolanta Szablicka-Żak z Instytutu Pedagogiki UWr i dr inż. Agnieszka Gryglewska z Politechniki Wrocławskiej przedstawiły wykład *Historia i architektura budynku Instytutów Psychologii i Pedagogiki – dawnego gimnazjum Św. Elżbiety*. Sesję zakończył panel *Instytut Psychologii we wspomnieniach jego dyrektora* z udziałem byłych dyrektorów naszego Instytutu czyli dr hab. Anny Oleszkowicz prof. UWr, dr hab. Marii Straś-Romanowskiej prof. UWr i dr hab. Stanisława Witkowskiego prof. UWr.

Szczególnym momentem pierwszego dnia konferencji było niewątpliwie pożegnanie dr hab. Marii Straś-Romanowskiej prof. UWr. Na Panią Profesor i uczestników czekała niespodzianka w postaci okolicznościowej książki *Jakość życia w refleksji psychologicznej według uczniów i przyjaciół Marii M. Straś-Romanowskiej*. Wręczeniu publikacji towarzyszyły publiczne odczytanie wstępu przez dr Bognę Bartosz i dr Jarosława Klebaniuka oraz podziękowania dla Pani Profesor za wiele lat pracy na rzecz Instytutu. Dzień pierwszy zakończył się uroczystością w zabytkowej Kawiarni Zamku Moszna, jubileuszowym toastem oraz tortem.

Drugiego i trzeciego dnia konferencji odbyły się regularne sesje, dotyczące dziedzin psychologii, będących przedmiotem zainteresowań i badań pracowników oraz doktorantów Instytutu Psychologii. Podjęte zostały tematy z obszarów: psychologii klinicznej, zdrowia i edukacji (sesja 1); psychologii osobowości, emocji i różnic indywidualnych (sesja 2); psychologii społecznej i kulturowej (sesja 3); psychologii zarządzania i organizacji (sesja 4); psychologii poznawczej i neuropsychologii (sesja 5) oraz badań nad globalizacją (sesja 6). Za organizację konferencji odpowiedzialni byli: dr hab. Piotr Sorokowski prof. UWr, dr Bogusława Błoch, dr Katarzyna Serafińska, mgr Ewa Okręglicka-Forysiak, inż. Zofia Garncarek oraz pani Urszula Mazur.

Wszystkim uczestnikom serdecznie i gorąco dziękujemy za liczne przybycie, wspaniałą atmosferę i udział w tym szczególnym wydarzeniu!

Remont Instytutu Historycznego

Po kilku latach starań i zabiegów oraz składanych przez Uniwersytet Wrocławski wniosków inwestycyjnych późną wiosną b.r. Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego dr Jarosław Gowin wyraził zgodę na włączenie do planów wieloletnich zaktualizowanego wniosku obejmującego przebudowę i rozbudowę budynku Instytutu Historycznego Uniwersytetu Wrocławskiego. Inwestycja budowlana obejmuje realizowany w bieżącym roku etap II, czyli skrzydło zachodnie, oraz w kolejnych czterech latach pozostałe, wymagające remontu części kompleksu dawnej wrocławskiej siedziby Piastów legnicko-brzeskich. 24 lipca 2017 r. podpisana została umowa o udzielenie dotacji celowej na dofinansowanie kosztów realizacji tejże inwestycji. Wysokość dotacji na lata 2017-2021 wynosi 21 734 000,00 zł. Wkład uczelni to 6 722 890 zł. Należy podkreślić, że do pozyskania środków na poprowadzenie tak koniecznego i potrzebnego remontu doszło dzięki wsparciu udzielonemu staraniom Uniwersytetu Wrocławskiego

przez absolwenta Instytutu Historycznego Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Rozwoju i Finansów, Mateusza Morawieckiego.

Z końcem września zakończyły się prace budowlane w skrzydle zachodnim. Trwa przenoszenie zbiorów bibliotecznych do nowych magazynów na parterze i powstałej w wyniku remontu antresoli, a także do czytelnicy i wypożyczalni, które znajdują się na I piętrze. Sukcesywnie przenoszone są także gabinety pracowników naukowo-dydaktycznych i administracyjnych. Od drugiej połowy października w wyremontowanym skrzydle uruchomione zostaną dwie sale dydaktyczne. Równolegle trwają prace nad przygotowaniem dokumentacji wykonawczej dla kolejnego etapu remontu, który obejmie skrzydło południowe. Prace budowlane powinny rozpocząć się na początku lutego 2018 r.

Varia

28 czerwca 2017 roku Uchwałą nr 125 Rady Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych UWr jednogłośnie nadano **Rafałowi Włodarczykowi** z Zakładu Pedagogiki Ogólnej Instytutu Pedagogiki **stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika**. Jako główne osiągnięcie naukowe komisja habilitacyjna w składzie: prof. Teresa Hejnicka-Bezwińska (przewodnicząca), dr hab. Andrzej Ładyżyński (sekretarz), dr hab. Beata Ecler-Nocoń (recenzentka), dr hab. Tomasz Gmerek (recenzent), prof. Bogusław Śliwerski (recenzent), dr hab. Astrid Męczkowska-Christiansen oraz dr hab. Witold Jakubowski (członkowie komisji), rozpatrywała pracę *Ideologia, teoria, edukacja. Myśl Ericha Fromma jako inspiracja dla pedagogiki współczesnej* (Impuls, Kraków 2016, ss. 129).

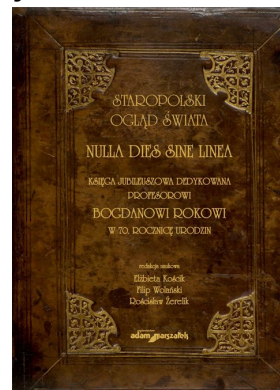
14 lipca 2017 r. wicepremier, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego, prof. dr hab. Piotr Gliński, powołał **dr Lucynę Harc** (IH UWr) do składu Rady Archiwalnej przy Naczelnym Dyrektorsze Archiwów Państwowych. Piętnastoosobowa Rada Archiwalna jest organem doradczym i opiniodawczym przy Naczelnym Dyrektorsze Archiwów Państwowych. Powoływana jest na trzyletnią kadencję.

Fot. Danuta Matloch/MKIDN

Dr Piotr Plichta z Zakładu Edukacji Osób z Niepełnosprawnością Instytutu Pedagogiki został nominowany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na **członka Komitetu Zarządzającego, reprezentującego Polskę w Sieci Naukowej Europejskiej Fundacji Nauki COST Action: "European Network for Problematic Usage of the Internet" (CA16207)**. Sieć ta przez najbliższych 5 lat będzie płaszczyzną współpracy europejskich naukowców zajmujących się badaniem uwarunkowań i konsekwencji problemowego używania internetu oraz opracowaniem i wdrażaniem rozwiązań profilaktycznych i zaradczych w tym zakresie.

22 września 2017 r. w Oratorium Marianum odbyła się uroczysta sesja naukowa zorganizowana z okazji **jubileuszu 70. urodzin prof. zw. dr. hab. Bogdana Roka**. Spotkanie otworzył panel dyskusyjny nt. *Staropolski ogląd świata*, poświęcony miejscu dorobku Jubilata we współczesnej polskiej historiografii. Dyskusję panelową moderował dr. hab. Filip Wolański, prof. UW., a uczestniczyli: prof. dr hab. Mariusz Markiewicz (UJ), prof. dr hab. Stanisław Roszak (UMK), prof. dr hab. Krzysztof Mikulski (UMK), oraz dr Andrzej Krzysztof Link-Lenczowski (UJ). Jubilat otrzymał gratulacje i życzenia od przybyłych gości z uczelni z całego kraju. W imieniu władz uczelni w uroczystości udział wzięli JM. Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego prof. dr hab. Adam Jezierski oraz dziekan Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych prof. dr hab. Przemysław Wiszewski. Na zakończenie uroczystości wręczona została księga jubileuszowa *Staropolski ogląd świata. Nulla dies sine linea* pod redakcją Elżbiety Kościak, Filipa Wolańskiego i Rościława Żerelika.

Profesor Bogdan Rok urodził się w 1947 r. w Prusach w powiecie strzelińskim, dokąd jego rodzina przeprowadziła się po zakończeniu II wojny światowej. W 1965 r. podjął studia historyczne na ówczesnym Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, które ukończył w 1970 r. Swoją pracę magisterską napisał pod kierunkiem prof. Józefa Leszczyńskiego, z którym związał swoją dalszą karierę naukową. Po studiach pracował w bibliotece i uczył w szkole średniej. Jednak już w 1972 r. został asystentem w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego. Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w dziedzinie historii uzyskał w 1978 r., a temat jego dysertacji doktorskiej brzmiał *Kalendarze polskie czasów saskich*. Została ona opublikowana w 1985 r. stając się pierwszym kompleksowym opracowaniem kalendarzy staropolskich w polskiej historiografii. W 1991 r. Profesor uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie historii podejmując tym razem problematykę śmierci w kulturze sarmackiej. Podstawą habilitacji była książka *Zagadnienie śmierci w kulturze Rzeczypospolitej czasów saskich*, która zapewniła Profesorowi miejsce pioniera i lidera w badaniach tanatologicznych dotyczących kultury społeczeństwa Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Z kronikarskiego obowiązku odnotować trzeba, że w 1995 r. otrzymał nominację na stanowisko profesora nadzwyczajnego, natomiast w 1999 r. profesora zwyczajnego.

Prof. dr hab. Bogdan Rok jest członkiem wielu towarzystw naukowych m.in.: Komitetu Nauk Historycznych Wydziału I – Nauk Społecznych Polskiej Akademii Nauk, Polskiego Towarzystwa Historycznego, Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Historii Medycyny i Farmacji, Białoruskiego Towarzystwa Historii Medycyny. Pełnił wiele funkcji kierowniczych w Instytucie Historycznym i na Wydziale Nauk Historycznych i Pedagogicznych. W latach 1990-1993 był zastępcą dyrektora ds. dydaktycznych w Instytucie Historycznym, a następnie kierownikiem Wieczorowego Kolegium Historii. W latach 1996-2002 sprawował stanowisko prodziekana

ds. studenckich Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych, a w latach 2002-2008 – dziekana Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytetu Wrocławskiego.

W dorobku naukowym Profesora znajduje się ponad 200 publikacji, w tym monografie oraz opracowania źródłowe wydawane w serii *Peregrinationes Sarmatarum*. Profesor zainicjował serię konferencji *Staropolski ogląd świata*, które są organizowane począwszy od 2003 r. i stały się ważnym wydarzeniem naukowym integrującym środowisko polskich badaczy epoki wczesnonowożytnej. Konieczne jest wspomnienie o Profesorze, jako o Mistrzu, promotorze 14 doktorów, z których aż 6 pracuje aktywnie naukowo na uczelniach wyższych lub w instytucjach publicznych, a dwóch uzyskało już stopień doktora habilitowanego.

Na wniosek Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie im. Stanisława Wyspiańskiego Prezydent Andrzej Duda odznaczył **Prof. Mirosława Kocura Srebrnym Krzyżem Zasługi**. Uroczystość miała miejsce **9 października**.

5–10 czerwca 2017 r. w Mikołajkach odbyło się współorganizowane przez Instytut Historii Sztuki UWr **XIV Polsko-Niemieckie Seminarium Wrocław-Halle-Siegen** pt. *Mazury – wędrówka szlakiem dziedzictwa kulturowego pierwszego protestanckiego państwa w Europie*. Kierownikami naukowymi byli **prof. Jan Harasimowicz** (kierownik Zakładu Historii Sztuki Renesansu i Reformacji IHSz UWr), prof. Udo Sträter (rektor Uniwersytetu im. Marcina Lutra w Halle i Wittenberdze) oraz prof. Veronika Albrecht-Birkner (kierownik Zakładu Historii Kościoła i Teologii Uniwersytetu w Siegen). Istotą seminarium, w którym uczestniczyło 47 osób, były ćwiczenia w grupach roboczych, podczas których uczestnicy analizowali wybrane zabytki ze zbiorów Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

Nieodłącznym elementem każdego seminarium są wycieczki połączone ze zwiedzaniem wybranych kościołów i innych obiektów. Tym razem uczestnicy zwiedzili kościoły w Szestnie, Nawiadach, Okartowie i Pizzu, sanktuarium maryjne w Świętej Lipce, kościół farny pw. św. Piotra i Pawła i zamek biskupów warmińskich w Reszlu, zamek krzyżacki i kościół parafialny pw. św. Jerzego w Kętrzynie, bazylikę konkatedralną św. Jakuba w Olsztynie oraz kościoły ewangelickie w Sorkwicach, Pasymiu, Dźwierzutach. Odwiedzili także Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie oraz zwiedzili Wilczy Szaniec.

15 lipca 2017 r. dr hab. Joanna Wojdon, prof. UW (IH) wzięła udział w rekonstrukcji bitwy pod Grunwaldem – w charakterze obserwatora, wraz z grupą studentów historii w przestrzeni publicznej i dydaktyki historii z Hamburga, którzy w ramach swojego seminarium realizują projekt, polegający na przygotowaniu przewodnika dla osób, zwiedzających miejsca pamięci związane z wielkimi bitwami. Druga grupa seminarzystów brała udział w rekonstrukcji bitwy pod Getysburgiem. Uwagę niemieckich studentów zwróciła kupowania militarnych pamiątek na straganach towarzyszących wydarzeniu oraz bojowa muzyka i ton narracji towarzyszącej bitwie. Nieznajomość języka polskiego uniemożliwiła im analizę treści przekazu, płynącego z głośników.

23-28 lipca 2017 r. na zaproszenie Northeast Asian History Foundation w Seulu gościła delegacja Europejskiego Stowarzyszenia Edukatorów Historii EUROCLIO. Wśród

dziesięciu delegatów z dziesięciu różnych państw europejskich znalazła się **dr hab. Joanna Wojdon**. W programie była m.in. wizyta w prywatnej szkole średniej dla chłopców, gdzie europejscy nauczyciele pokazywali, w jaki sposób można prowadzić lekcje odchodzące od schematu „prze-rabiania” podręcznika i przyswajania suchych faktów; spotkanie z kierownictwem Fundacji; konferencja z udziałem koreańskich dydaktyków historii, którzy z dużym zainteresowaniem słuchali, jak nauczyciele historii

z podzielonych państw, takich jak Liban, Cypr i Bośnia, budują nić porozumienia między zwaśnionymi stronami, oraz jak Niemcy, Ukraina i Polska radzą sobie z dziedzictwem postkomunistycznym; wreszcie kilkugodzinne spotkanie z koreańskimi nauczycielami na temat wykorzystania public history w edukacji historycznej. W czasie wolnym można było zwiedzić muzeum najnowszej historii Korei, gdzie pokazuje się z jednej strony XX-wieczne cierpienia Koreańczyków, a z drugiej – osiągnięcia Korei Południowej. Całodzienna wyprawa na linię demarkacyjną pozwoliła rzucić okiem (za opłatą również przez lornetkę) na Koreę Północną, posłuchać muzyki, nadawanej przez wielkie głośniki w stronę sąsiadów i zjechać do podkopu, którym armia północy planowała podobno dokonać inwazji na południe. Natomiast podczas wizyty w Muzeum Herbaty w zabytkowej ekskluzywnej dzielnicy Bukchon ubrani w tradycyjne koreańskie stroje raczyliśmy się tym napojem w wersji koreańskiej, korzystając – za radą mistrza ceremonii – ze wzroku, powonienia i smaku.

Podziemna radiofonia stanowi jeden z najbardziej niezwykłych epizodów historii oporu społecznego w stanie wojennym. **29 sierpnia** przypadła 35. rocznica emisji pierwszej audycji Radia Solidarność we Wrocławiu. Z tej okazji w Centrum Historii Zajezdnia zorganizowano dyskusję z udziałem współtwórców Radia – Tadeusza Jakubowskiego, Tadeusza Kozara i Marka Girulskiego. Spotkanie poprowadził **dr Łukasz Kamiński**.

31 sierpnia 2017 r. prof. dr hab. Jerzy Maroń (IH) udzielił wywiadu „Gazecie Wrocławskiej” na temat przygotowań Polski do wojny obronnej 1939 r. Mówił, że *mieliśmy się czym chwalić, choćby czołgami 7TP, karabinami pancernymi UR, czy samolotami PZL Łoś. Tyle że sprzętu tego dramatycznie brakowało. Za mało było dział przeciwpancernych, wozów, ciągników. A naczelne dowództwo chciało oprzeć swoją łączność o napowietrzną sieć cywilną...*

1 września 2017 r. dr Dagmara Adamska (IH) w głównym wydaniu telewizyjnych Faktów mówiła o sprawie zanikłej wsi na Wzgórzach Strzelińskich. Jak czytamy na stronie Słownika Wsi Polskich na facebooku, *Miejmy nadzieję, że to medialne zainteresowanie zaginionymi*

wsiami, umożliwi pozyskanie środków na planowe badania archeologiczne Wzgórz Strzelińskich, i to zanim nieuczciwi poszukiwacze z detektorami wybiorą ostatni gwóźdź. Wbrew powszechnemu przekonaniu zanikłe wsie są bowiem stanowiskami dość ubogimi w zabytki. Osady intencjonalnie opuszczane były przez mieszkańców czyszczone ze wszystkiego, co przedstawiało jakąkolwiek wartość lub mogło być wykorzystane w nowym miejscu.

Nagranie: <http://wroclaw.tvp.pl/33826810/01092017-1830>

7 i 8 września 2017 r. odbyła się w Instytucie Archeologii konferencja naukowa zatytułowana *Czwarte spotkanie konserwatorów mokrego drewna archeologicznego*. Do Pracowni Archeometrii i Konserwacji Zabytków Archeologicznych Instytutu Archeologii przybyli badacze i konserwatorzy z Narodowego Muzeum Morskiego, Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Muzeum Narodowego w Szczecinie, Muzeum Podlaskiego w Białymstoku, Muzeum Archeologicznego w Biskupinie, Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Pierwszego dnia uczestnicy zwiedzili wystawę w Domu Archeologa oraz pomieszczenia pracowni konserwatorskiej, jednocześnie prowadząc ożywioną dyskusję na temat szczegółów działań konserwatorskich przy zabytkowym drewnie. Następnego dnia poświęcony był na prezentację referatów o roli i konieczności badań drewna archeologicznego w kontekście jego identyfikacji gatunkowej, sposobów przetwarzania i zdobienia, degradacji oraz konserwacji.

11-13 września 2017 r. w Instytucie Muzykologii odbyła się międzynarodowa konferencja naukowa *Kultura muzyczna wrocławskich kościołów ewangelickich. Kształtowanie tradycji i muzyczna ekumenia = Die Musikkultur der evangelischen Kirchengemeinden in Breslau. Gestaltung ihrer Tradition und die musikalische Ökumene*. Konferencję zorganizował Instytut Muzykologii Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Diecezja Wrocławska Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce, we współpracy z Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu. Kierownictwo naukowe i organizacyjne pełnili prof. dr hab. Remigiusz Pośpiech, dr hab. Joanna Subel, prof. UW r oraz dr Dawid Ślusarczyk. Konferencja była prowadzona w językach angielskim, niemieckim i polskim, a wzięli w niej udział muzykolodzy i badacze z ośrodków muzykologicznych w Polsce (Wrocław, Warszawa, Kraków, Opole, Katowice, z licznym udziałem pracowników i doktorantów Instytutu Muzykologii UW r), a także z Berlina, Bratysławy, Oksfordu i Oklahomy.

W ramach konferencji odsłonięto tablicę pamiątkową, dedykowaną wrocławskiemu kompozytorowi i organiście Adolfowi Hessemu (1809-1863), którą umieszczono

w zewnętrznej ścianie Muzeum Architektury – dawnym klasztorze Bernardynów, gdzie Hesse był niegdyś organistą. Odsłonięciu tablicy towarzyszył koncert w Muzeum Architektury w wykonaniu Cantores Minores Wratislavienses (dyrygent - Piotr Karpeta, pozytyw – Marek Pilch).

Z programem konferencji można zapoznać się na stronie Instytutu Muzykologii:

<http://www.muzykologia.uni.wroc.pl/?id=2016/11/31/km>

Informacje o odsłonięciu tablicy poświęconej Adolfowi Hessemu:

<http://www.luteranie.org/odsloniecie-tablicy-adolfa-hessego/>

11-13 września 2017 r. w Ostromecku koło Bydgoszczy odbyła się **I Ogólnopolska Konferencja Instrumentologiczna**, zorganizowana przez Instytut Muzykologii Uniwersytetu Wrocławskiego, Instytut Muzyki i Tańca oraz Miejskie Centrum Kultury w Bydgoszczy, ze wsparciem Stowarzyszenia Polskich Stroicieli Fortepianów oraz Pianosalonu Steinway & Sons w Warszawie. Miejsce konferencji – Zespół Pałacowo-Parkowy w Ostromecku – to siedziba wciąż mało znanej Kolekcji Zabytkowych Fortepianów im. Andrzeja Szwalbego, jednej z największych kolekcji zabytkowych fortepianów w Polsce (składającej się w znacznej mierze z instrumentów polskich firm z XIX w.).

I Ogólnopolska Konferencja Instrumentologiczna była pierwszym tego rodzaju wydarzeniem w kraju, mającym na celu prezentację dorobku środowisk badawczych, omówienie potrzeb i problemów poszczególnych dyscyplin związanych z instrumentami muzycznymi, wyznaczenie kierunku dalszych badań oraz utworzenie siatki istotnych dla współpracy kontaktów. Konferencja przyczyniła się do wymiany wiedzy i doświadczeń osób zajmujących się w Polsce instrumentarium muzycznym w różnych dziedzinach nauki, sztuki, muzealnictwa, konserwacji zabytków, edukacji i animacji kultury.

Konferencji towarzyszyły koncerty na instrumentach: kopii florenckiego klawesynu z 1701 r. (wykonanej przez Detmara Hungerberga), oryginalnych fortepianach historycznych Broadwood z 1846 r. i Pleyel z 1842 r., kopii fortepianu historycznego firmy Walter z 1795 r. (wykonanej przez Andrzeja Włodarczyka) oraz współczesnym koncertowym Steinway'u (D-274).

Program konferencji, abstrakty referatów i biogramy uczestników: <http://blog.instrumenty.edu.pl/2017/08/16/i-ogolnopolska-konferencja-instrumentologiczna-3/>

Zapis wideo referatów i koncertów zostanie udostępniony na stronie największej cyfrowej kolekcji instrumentów muzycznych w Polsce www.instrumenty.edu.pl

13-15 września w Barcelonie **dr hab. Monika Baer** z Katedry Etnologii i Antropologii Kulturowej wzięła udział w **IV European Geographies of Sexualities Conference**. W ramach panelu *Sexual and gender diversity in small and medium cities: Breaking the hegemony of big city perspectives* przedstawiła referat zatytułowany *De)sexualized city: Practices of non-heteronormative citizenship in Wroclaw (PL)*. Panel stał się okazją do podzielenia się z szerszą publicznością wynikami badań realizowanego w

Katedrze projektu *DIVERCITY: Preventing and combating homo- and transphobia in small and medium cities across Europe*.

19–21 września 2017 r. **dr Małgorzata Michalska** z Katedry Etnologii i Antropologii Kulturowej wzięła udział w międzynarodowej konferencji w Znojmie zatytułowanej *'V pohybu'. Migrace, mobilita a transport pohledem etnologie* [„W ruchu”. Migracje, mobilność i transport z punktu widzenia etnologii] zorganizowanej przez Českou národopisnou společnost (czeski odpowiednik Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego), we współpracy z Instytutem Etnologicznym Akademii Nauk w Republice Czeskiej, Południowo-Morawskim Muzeum w Znojmie oraz Katedrą Psychologii Wydziału Ekonomii Biznesu Czeskiego Uniwersytetu Rolniczego w Pradze. Wygłosiła referat: *Uloženo v paměti... Rodinné a kolektivní vzpomínky na předválečné východní Polsko, na cestu na západ a na příjezd na nové bydliště* [Zachowane w pamięci...Rodzinne i zbiorowe wspomnienia o przedwojennej wschodniej Polsce, o drodze na zachód i o przyjeździe na nowe miejsce osiedlenia].

20 września dr hab. Małgorzata Pawlak (Instytut Historyczny) została wybrana przewodniczącą Komisji Historii Starożytnej Polskiego Towarzystwa Historycznego na najbliższą trzyletnią kadencję. Sekretarzem tejże komisji została natomiast p. **dr Dominika Grzesik** (post-doc w IH UWr).

20-21 września 2017 r. odbył się w Kielcach **VII Powszechny Zjazd Archiwistów Polskich**. Po jego zakończeniu obradował w dniach **22-23 września 2017 r.** **XV Krajowy Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Archiwistów Polskich**. W jego trakcie wybrane zostały władze naczelnych Stowarzyszenia na kadencję 2017-2022. Do Zarządu Głównego weszła **dr Lucyna Harc** (IH UWr), zaś do Sądu Koleżeńskiego mgr Grzegorz Przybysz, absolwent historii ze specjalnością archiwistyka i zarządzanie dokumentacją na UWr, pracujący na co dzień w Archiwum Uniwersytetu Wrocławskiego. Stowarzyszenie Archiwistów Polskich jest największą i najstarszą w Polsce organizacją skupiającą osoby pracujące w archiwach, a także związane z edukacją archiwalną. Jest też członkiem Międzynarodowej Rady Archiwów (ICA – International Council on Archives) działającej pod patronatem UNESCO, organizacji zrzeszającej profesjonalne stowarzyszenia archiwalne, archiwa narodowe i indywidualnych archiwistów z całego świata.

Skład Zarządu Głównego Stowarzyszenia Archiwistów Polskich kadencji 2017-2022: http://sap.waw.pl/dzialalnosc_statutowa/wladze-naczelne-stowarzyszenia-archiwistow-polskich

20-22 września odbyła się **ogólnopolska konferencja *Ziemie polskie i ich sąsiedzi w czasach pól popielnicowych*** organizowana przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego. W trakcie dwudniowych obrad wygłoszono aż 46 referatów przygotowanych przez 57 autorów z ośrodków naukowych z całego kraju, m.in. Wrocławia, Krakowa, Poznania, Warszawy, Lublina, Torunia, Gdańska, Łodzi i Zielonej Góry. Ostatniego dnia konferencji odbyła się wycieczka na grodziska kultury łużyckiej na Osobowicach.

Obradom towarzyszyła ożywiona dyskusja, a sesje trwały do późnych godzin wieczornych. Wszyscy uczestnicy zgodzili się, że była to konferencja niezwykle potrzebna, która pozwoliła na zapoznanie się z aktualnie prowadzonymi badaniami nad społecznościami zamieszkującymi ziemie polskie między 1300 a 400 BC.

21-22 września dr **Ewa Jurczyk-Romanowska** z Instytutu Pedagogiki uczestniczyła w Międzynarodowej Konferencji Naukowej *International Family History* w Central Library w Manchesterze w Wielkiej Brytanii. Wygłosiła tam referat *The transfer of values in families of genealogists*. Organizatorami spotkania byli dr Jerome de Groot z University of Manchester, Wielka Brytania oraz dr Tanya Evans z University of Melbourne, Australia, a wzięli w nim udział badacze rodziny z całego świata. Konferencja sponsorowana była przez Ancestry (Australia).

26 września podczas posiedzenia **Rady Muzeum Historii Polski** przedstawiono pierwsze wizualizacje przyszłej wystawy. *To niezwykle ambitny, a jednocześnie unikalny projekt. Jego realizacja postawi Muzeum w czołówce tego typu placówek na świecie* – powiedział **Biuletynowi dr Łukasz Kamiński**, członek Rady MHP.

27 września w Instytucie Psychologii odbyło się sympozjum naukowe poświęcone zmysłowi węchu u człowieka. Węch jest istotny w bardzo wielu dziedzinach naszego funkcjonowania. Odgrywa ważną rolę w procesach odżywiania. Służy jako system ostrzegania przed potencjalnymi zagrożeniami środowiska – pomaga na przykład wykrywać trucizny w pokarmach. Jest też sygnałem w komunikacji interpersonalnej. Pod wpływem węchu pozostają w dużej mierze nasze emocje. Węch kształtuje również nasze zachowania reprodukcyjne, takie jak dobór partnerski czy unikanie endogamii.

W trakcie **sympozjum *The Human Sense of Smell*** zaprezentowane zostały najnowsze wyniki badań z zakresu medycyny i psychologii, a gośćmi Instytutu byli światowej klasy specjaliści w tej dziedzinie z Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie.

27-28 września 2017 r. w Instytucie Pedagogiki obradowała **konferencja *Polskie koncepcje pedagogiki ogólnej na tle porównawczym***. Konferencja zgromadziła wielu znamienitych gości, a jej tematyka zainspirowała prelegentów do podjęcia pytań o autorefleksję pedagogiki ogólnej konfrontowanej ze zmianami dokonującymi się w kolejnych dekadach po transformacji ustrojowej w Polsce w pedagogice i praktyce edukacji. Za szczególnie istotne uznano, aby wskazać, po pierwsze, na dystans dzielący nas od momentu inicjacji przemian ustrojowych, co sprzyjało pytaniom o nasz obecny stosunek do jej bardziej i mniej

odległej przeszłości; po drugie, jej relacje względem subdyscyplin w obliczu procesów urynkawiania zarówno edukacji, jak i wytwarzania wiedzy naukowej, co sprzyjało pytaniom o naszą autonomię i orientację dążeń w kontekście kierowanych w stronę pedagogiki ogólnej oczekiwań; po trzecie, na charakter obecnej zmiany pokoleniowej związany z różnicami w rozkładzie liczebności i rekrutacji poszczególnych generacji naukowców, co sprzyjało pytaniom o stan czy kształt międzygeneracyjnego procesu transmisji nie tylko wiedzy wytwarzanej w pedagogice, ale i wartości właściwych etosowi badacza-pedagoga. W trakcie obrad podjęto wiele innych kwestii dotyczących zagadnień i problemów związanych z tożsamością pedagogiki ogólnej. Patronat naukowy nad konferencją objął Komitet Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk, a przewodniczyli prof. dr hab. Roman Leppert oraz dr hab. Wiktor Żłobicki, prof. UWr.

W dniach **20-29 września** Uniwersytet Wrocławski gościł, w ramach programu orientacji, prawie pięćdziesięciu stypendystów tegorocznej edycji **programu im. Lane Kirklanda**. Jest on przeznaczony dla obywateli państw powstałych po rozpadzie Związku Sowieckiego i pozwala im zapoznać się z efektami polskiej transformacji, jej problemami i sposobami funkcjonowania życia publicznego współczesnej Polski. W ramach bogatego programu pobytu we Wrocławiu, poprzedzającego ich roczne studia na różnych polskich uczelniach, znalazły się także dwa wykłady pracowników naszego Wydziału. **Dr hab. Joanna Wojdon** wprowadziła uczestników orientacji w meandry ostatniego stulecia polskiej historii, a **dr Łukasz Kamiński** zapoznał ich z polskim modelem rozliczeń z przeszłością.

W początkach 2017 r. przypadła **40. rocznica powstania Karty 77**. Jej historia stała się inspiracją dla zorganizowania przez Europejskie Centrum Solidarności w Gdańsku dyskusji *Jak rodziła się demokracja w Czechosłowacji*. W spotkaniu **28 września** obok świadków wydarzeń (Zbigniew Janas i Petr Pospichal) wzięli udział także czescy i polscy historycy, wśród nich **dr Łukasz Kamiński** z Instytutu Historycznego.

28 września sekcja *Kultura, tożsamość narodowa, polityka historyczna* Narodowej Rady Rozwoju zorganizowała kolejne spotkanie, tym razem poświęcone polityce historycznej Słowacji. Komentarz do referatu dr Pawła Ukielskiego (Muzeum Powstania Warszawskiego) wygłosił **dr Łukasz Kamiński**.

27-29 września 2017 r. obradował w Wolfsburgu 87. Zjazd Archiwistów Niemieckich pod hasłem „Dokumentacja masowa – dane masowe. Racjonalizacja i automatyzacja w archiwach”. Oficjalnym i jedynym przedstawicielem polskiego środowiska archiwalnego, reprezentującym Uniwersytet Wrocławski i Stowarzyszenie Archiwistów Polskich była dr Lucyna Harc. Wzięła udział w spotkaniu dla gości zagranicznych i uczestniczyła w dyskusji na temat bieżących problemów w archiwistyce światowej i w wybranych krajach europejskich, w uroczystym otwarciu Zjazdu oraz w obradach w sekcjach tematycznych.

W okresie od czerwca do września 2017 roku, w ramach realizowanego w Katedrze Etnologii i Antropologii Kulturowej projektu **DIVERCITY**, odbyło się sześć warsztatów poświęconych zapobieganiu i zwalczaniu LGBT-fobii w różnych przestrzeniach życia społecznego, podczas których zaprezentowano wyniki badań empirycznych przeprowadzonych w ramach projektu we Wrocławiu oraz w pięciu pozostałych miastach europejskich biorących udział w projekcie (w Nottingham, Charleroi, Sabadell, Gironie i Salonikach). Warsztaty zorganizowała i przeprowadziła dr Katarzyna Majbroda we współpracy z mgr Joanną

Tomaszewską, mgr Celiną Strzelecką oraz Aliną Szeptycką i Anną Firgolską ze Stowarzyszenia Kultura Równości.

Warsztaty antydyskryminacyjne dla młodych ludzi miały na celu przybliżenie kulturowo-społecznych mechanizmów powstawania stereotypów i uprzedzeń na temat osób LGBT+, a także prezentację strategii zapobiegania i zwalczania przemocy motywowanej LGBT-fobią. Podczas warsztatów dla osób LGBT+ dyskutowano nad możliwymi do zrealizowania przedsięwzięciami na rzecz normalizacji sytuacji tej społeczności w różnych przestrzeniach życia społecznego, wypracowując sposoby wdrażania na rodzimym gruncie dobrych praktyk w tym zakresie, które z powodzeniem są realizowane w miastach europejskich będących partnerami w projekcie.

Celem warsztatu dla dziennikarzy i blogerów: *Promowanie komunikacji wolnej od LGBT-fobii* była dyskusja o potrzebie tworzenia rzetelnych, niedyskryminujących informacji na temat środowiska LGBT+ oraz wspieranie i promowanie komunikacji wolnej od dyskryminacji i mowy nienawiści.

Natomiast warsztat dla środowiska wrocławskich prawników i przedstawicieli organów ścigania, w którym wzięły udział specjalistki z zakresu prawa antydyskryminacyjnego: Karolina Więckiewicz ze Stowarzyszenia Lambda Warszawa oraz Dorota Seweryn-Stawarz z Fundacji na Rzecz Równości, miał na celu szkolenie i wymianę doświadczeń tego środowiska w zakresie stosowania prawa antydyskryminacyjnego. Szczególną uwagę zwrócono na identyfikowanie przestępstw motywowanych LGBT-fobią oraz właściwe wdrażanie procedur ich zgłaszania, a także promowanie dobrych praktyk w zakresie ochrony i wspierania ofiar przemocy homofobicznej oraz strategii zapobiegających ich wtórnej wiktymizacji.

W toku warsztatów pojawiły się liczne postulaty prowadzenia kampanii społecznych na rzecz normalizowania funkcjonowania społeczności LGBT+ w przestrzeni Wrocławia. Wszystkie osoby uczestniczące w tych spotkaniach zwracały uwagę na pilną potrzebę promowania edukacji antydyskryminacyjnej zarówno w szkołach, jak i na uniwersytetach. Szczegóły: <http://divercity.ub.edu/>.

Dziesięć lat temu, w oparciu m.in. o polskie doświadczenia, powstał w Pradze Instytut Badania Reżimów Totalitarnych. Z tej okazji w **Senacie Republiki Czeskiej 2 października** odbyła się konferencja, w której udział, z referatem poświęconym dorobkowi IPN, wzięł **dr Łukasz Kamiński**.

W sierpniu tego roku wystartował cykl *Kinematograf Wrocławski*, poświęcony filmom, dla których tłem był Wrocław. **10 października** zaprezentowano *Trąd* Andrzeja Trzos-Rastawieckiego. W dyskusji po filmie, moderowanej przez Lecha Molińskiego, udział wzięli Robert Dudziński (IFP UWr) i **Łukasz Kamiński** (IH UWr).

11-14 października 2017 r. w Krakowie odbył się **III Kongres Zagranicznych Badaczy Dziejów Polski**. Pod hasłem *Dawna Rzeczpospolita – historia – pamięć – dziedzictwo* zgromadził kilkuset badaczy z całego świata. **Dr hab. Filip Wolański, prof. UWr (IH)** wygłosił tam referat *Kształtowanie modelu rodziny i wzorców osobowych przez kaznodziejstwo staropolskie (XVI-XVIII wieku). O trwałości i zmianie promowanych norm społecznych, zaś dr hab. Joanna Wojdon, prof. UWr* współprzewodniczyła panelowi poświęconemu obrazowi dawnej Rzeczypospolitej w zagranicznych podręcznikach, w którym uczestniczyli badacze z Ukrainy, Belgii, Szwajcarii, Rosji, Litwy, Czech i Polski.

Studenci i doktoranci

Studentka V roku psychologii, **Agata Ozdoba**, zdobyła **brązowy medal Mistrzostw Świata Seniorek w judo**. W wywiadzie zamieszczonym na stronie web.pzjudo.pl powiedziała: *Miesiąc temu wygrałam European Open w Mińsku i to był dobry prognostyk przed Mistrzostwami Świata. To były zawody dużo słabsze, niższej rangi, ale ja dobrze walczyłam, dużo rzucałam I czułam, że w Budapeszcie może być dobry wynik. Poza tym wreszcie mogłam posłuchać zagranego dla mnie Mazurka Dąbrowskiego. A dziś cieszę się, że wreszcie stanęłam na podium tak dużego turnieju.*

Więcej: <http://web.pzjudo.pl/wielki-sukces-agaty-ozdoby-brazowy-medal-mistrzostw-swiata-w-budapeszcie>

<http://web.pzjudo.pl/agata-ozdoba-wygralam-najwazniejsza-walke-w-karierze-i-mam-braz-mistrzostw-swiata>

Doktorantka z Instytutu Historycznego **Anna Borkiewicz**, absolwentka historii w przestrzeni publicznej, otrzymała **stypendium japońskiego Ministerstwa Edukacji (MEXT)**. W jego ramach od października przyszłego roku przez dwa lata będzie prowadziła badania nad japońskimi komiksami o tematyce historycznej na Uniwersytecie w Nagoyi. Jest to trzeci uniwersytet w Japonii według rankingu szanghajskiego (84 na świecie).

Joanna Tomaszewska, doktorantka Nauk o Kulturze, jest jedną z 15 osób z Polski zakwalifikowanych do udziału w Akademii Strategicznej Analizy Politycznej, programu finansowanego ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach programu "Dialog". Celem projektu realizowanego przez Kolegium Europy Wschodniej im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego oraz Fundację Energia dla Europy jest budowanie synergii pomiędzy środowiskiem naukowym różnych dziedzin, organizacjami typu think tank oraz otoczeniem gospodarczym. Akademia to cztery kilkudniowe zjazdy, podczas których młodzi naukowcy dzięki licznym szkoleniom i wykładom zdobywają wiedzę, która wzmocni ich kompetencje merytoryczne w zakresie opracowywania profesjonalnych analiz polityczno-gospodarczych

oraz stymulować aktywność młodych liderów w strukturach organizacji pozarządowych.

Zajęcia odbywają się od 1 września i obejmują dwa bloki tematyczne:

1) analityczny – uczestnicy zdobywają praktyczną i uniwersalną wiedzę dotyczącą tworzenia materiałów o charakterze analitycznym,

2) dotyczący organizacji typu think-tank – uczestnicy rozmawiają o tym, jak stworzyć think-tank, jak zarządzać zespołem, jak pracować z mediami oraz jaka jest rola organizacji pozarządowych w procesie wzmacniania synergii między nauką i biznesem.

Szczegóły na stronie <http://www.wspolpracadlarozwoju.pl/>

Student historii, **Kamil Pawłowski**, otrzymał prestiżowy Diamentowy Grant na realizację pracy doktorskiej pt. *Ewangelicki Zakład Diakonijny w Ząbkowicach Śląskich w latach 1860-1946 na tle śląskich instytucji charytatywnych*. Zdobywanie grantu umożliwia podjęcie studiów doktoranckich bez tytułu magistra.

Miłosz Kula, doktorant UWr, niezależnie od przygotowywanej dysertacji doktorskiej w Instytucie Muzykologii UWr zdobył **21 września 2017 r. stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej dyrygentura**, nadany uchwałą Rady Kompozycji, Interpretacji, Edukacji i Jazzu Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. Promotorem był prof. dr hab. Mirosław Jacek Błaszczak. Tematem pracy doktorskiej (dzieła artystycznego wraz z opisem) były *Śląskie symfonie Carla Dittersa von Dittersdorfa. Historia – teoria – praxis*. Fot. Wojciech Mateusiak

26-29 września 2017 r. doktorantki w Instytucie Historycznym **Olga Świerkot, Natalia Kotrys i Aleksandra Ziober** wzięły udział w białorusko-polskim konkursie prac naukowych poświęconym historii obu krajów, a zorganizowanym z okazji 25. rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Republiką Białoruś i Rzeczpospolitą Polską. Konkurs odbył się pod patronatem Instytutu Polskiego w Mińsku a głównymi organizatorami były Instytut

Historyczny Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Fakultet Historyczny Białoruskiego Uniwersytetu Państwowego w Mińsku.

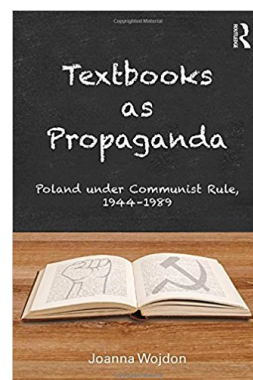
Od 3 do 12 lipca 2017 r. studenci etnologii i antropologii kulturowej UWr. prowadzili pod kierunkiem dr Małgorzaty Michalskiej **badania etnograficzne** na terenie Dzierżoniowa oraz w innych miejscowościach powiatu dzierżoniowskiego: Bielawie, Pieszycach, Piskorzowie i Uciechowie. Ich tematem były **przesiedlenia ludności z Kresów Wschodnich na Dolny Śląsk po II wojnie światowej we wspomnieniach świadków tych wydarzeń oraz ich**

potomków. Badania zostały szeroko rozpropagowane w lokalnych mediach i spotkały się z dużym zainteresowaniem miejscowej ludności. Więcej o tym, co studenci robili w trakcie badań, można przeczytać i pooglądać na portalu internetowym ddz.doba.pl, pod adresem: <http://ddz.doba.pl/artukul/badania-dotyczace-przesiedlenia-ludnosci-z-kresow-wschodnich-na-dolny-slask/23637/15>

Publikacje

Joanna Wojdon, *Textbooks as Propaganda. Poland under Communist Rule, 1944-1989* ukazała się nakładem wydawnictwa Routledge. Książka analizuje propagandowy przekaz wydanych w Polsce Ludowej podręczników dla szkół podstawowych do wszystkich przedmiotów nauczania. Pokazuje, jak założenia programowe, dotyczące indoktrynacji uczniów zmieniały się w czasie, a jakie wątki pozostawały niezmiennie w całym okresie PRL. Kolejne rozdziały poświęcone są książkom do matematyki, przyrody, fizyki, chemii, biologii, geografii, języka polskiego, historii, języków obcych, plastyki, muzyki, wiedzy o społeczeństwie, przysposobienia obronnego, zajęć praktyczno-technicznych i wf-u. Dostępna jest również wersja na Kindle. www.amazon.com/Textbooks-Propaganda-Poland-Communist-1944-1989/dp/1412865581

Dla wybierających się na Wschód, a także w innych kierunkach, pomocny może być **Krótki przewodnik po Nowym Jedwabnym Szlaku** autorstwa Adama Nobisa – Wydawnictwo Chronicon, Wrocław 2017. Przedstawia nowe międzynarodowe inicjatywy dotyczące komunikacji, handlu, polityki, muzealnictwa, turystyki, wydarzeń kulturalnych i innych dziedzin naszego życia. Prof. Leszek Koczanowicz napisał: *ta niewielka książeczka jest efektem żmudnej pracy autora, który starannie zebrał rozsypane kamyczki składające się na imponującą mozaikę, jaką jest Nowy Jedwabny Szlak.*

Spis treści:

Wprowadzenie

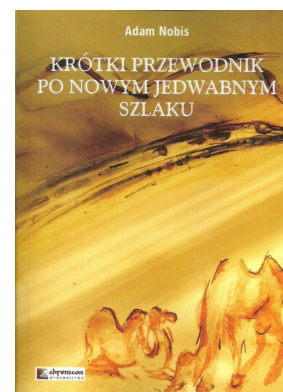
CZĘŚĆ 1. TRASY I MIEJSCA

Koleje; Drogi, mosty, tunele; Koleją i morzem; Morzem; Kanały; Porty; Lotniska; Rurociągi; Linie energetyczne i elektrownie; Telekomunikacja; Kopalnie; Miejsca

CZĘŚĆ 2. LUDZIE, INSTYTUCJE, PROJEKTY

CZĘŚĆ 3. ZNACZENIA I WARTOŚCI

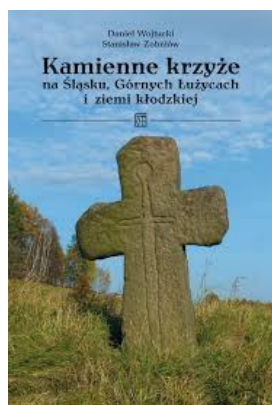
CZĘŚĆ 4. NOWY JEDWABNY ŚWIAT

Komunikacja interpersonalna i masowa. Wybrane teorie i praktyki Mirosławy Wawrzak-Chodaczek ukazała się nakładem krakowskiego wydawnictwa Impuls. Z recenzji prof. dra hab. Stanisława Juszczyka: *Tak rozległy i silnie zróżnicowany przedmiot badań nie pojawił się do tej pory w żadnej z monografii naukowych opublikowanych nie tylko na polskim rynku wydawniczym. [...] Autorka przytacza wiele przykładów aktywności społecznej Polaków, funkcjonujących w społeczeństwie postnowoczesnym, demonstruje nowe formy komunikacji i współpracy, zmiany w języku porozumiewania się, w naszych obyczajach i kulturze. Publikacja stanowi obszerne kompendium wiedzy dotyczącej codziennego procesu*

komunikowania się bezpośredniego i pośredniego Polaków, a w szczególności poprzez użycie mediów cyfrowych. Spis treści: <http://www.impulsoficyna.com.pl/nawosci/komunikacja-interpersonalna-i-masowa,1908.html>

Daniel Wojtucki, Stanisław Zobniów, Kamienne krzyże na Śląsku, Górnych Łużycach i Ziemi Kłodzkiej, Wrocław 2017.

Jak pisze wydawca (Atut): *Monografia poświęcona krzyżom kamiennym, tym pomnikom przeszłości, które zdają się nieść ze sobą nieprzeniknione tajemnice dramatycznych wydarzeń sprzed stuleci, łączy cechy pracy naukowej i popularyzatorskiej. Dlatego może po nią sięgnąć nie tylko historyk, ale każdy czytelnik zainteresowany tym tematem albo historią swojej małej ojczyzny. Autorzy przedstawiają w książce oryginalne ustalenia, których dokonali na podstawie szczegółowo udokumentowanej ogromnej kwerendy archiwalnej i bibliotecznej, uwzględniają także prace swoich poprzedników. Dla wielu*

czytelników szczególnie ważny może okazać się katalog krzyży, który w monografii zajmuje ponad czterysta stron.

Staropolski ogląd świata. Sarmacki sensualizm, red. Filip Wolański, Toruń 2017

Z recenzji wydawniczej: *Zbiór stanowi kontynuację serii wydawniczej Staropolski ogląd świata, która doczekała się już kilku edycji i jest wpisana w krajobraz współczesnej refleksji historiograficznej poświęconej historii Polski epoki wczesnonowżytnej. [...] Zebrane w tomie artykuły składają się na ujęcie monograficzne podporządkowane postawionemu w podtytule książki problemowi sensualizmu w dobie staropolskiej. Ta antropologiczna perspektywa zaowocowała różnorodnością ujęć zaproponowanych przez publikujących w zbiorze autorów, którzy poruszyli niezwykle szerokie spectrum zagadnień – od ściśle powiązanych z ówczesną myślą naukową czy teologiczną po miejsce i rolę zmysłów i zmysłowości w sarmackiej codzienności.*

Joanna Nowosielska-Sobel, Grzegorz Strauchold, Przemysław Wiszewski, Atlas historycznych map gminy Lubawka już dostępny on-line, bez opłat. Zapraszamy do oglądania, czytania i pobierania! Niedługo kolejne publikacje!

Pięciotomowa praca pod redakcją prof. Przemysława Urbańczyka została właśnie opublikowana przez Instytut Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie. Stanowi ona najnowszą syntezę dziejów ziem polskich od czasów najdawniejszych do wczesnego średniowiecza. Praca jest uwieńczeniem grantu *THE PAST SOCIETIES. Polish lands from the first evidence of human presence to the Early Middle Ages* finansowanego przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki w latach 2012-2015. Wśród autorów rozdziałów monografii znaleźli się pracownicy naukowcy Instytutu Archeologii: **dr hab. Justyna Baron prof. UW**, **dr Agnieszka Przybył**, **dr hab. Mirosław Masojć**, **dr hab. Tomasz Płonka**, **dr hab. Andrzej Wiśniewski prof. UW**.

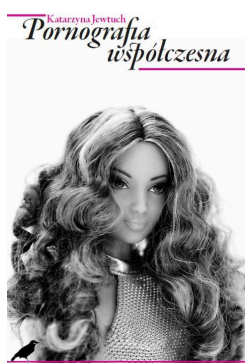
W Repozytorium i Bibliotece Cyfrowej Uniwersytetu Wrocławskiego dostępny jest on-line wydany właśnie tom 1 pracy *Codziennosc jako wyzwanie edukacyjne*, której redaktorkami naukowymi są **dr Monika Humeniuk** oraz **dr Iwona Paszenda** z Zakładu Pedagogiki Ogólnej Instytutu Pedagogiki.

<http://www.bibliotekacyfrowa.pl/dlibra/docmetadata?from=rss&id=79671>

<http://repozytorium.uni.wroc.pl/dlibra/docmetadata?id=79623&from=pubindex&dirids=202&lp=41>

Aleksandra Pankiewicz, Sylwia Siemianowska, Krzysztof Sadowski *Wczesnośredniowieczna biżuteria szklana z głównych ośrodków grodowych Śląska (Wrocław, Opole, Niemcza)* jest próbą stworzenia monografii ozdób szklanych z wymienionych grodów. Opracowanie obejmuje zagadnienia związane z technologią wyrobu ozdób szklanych, ich funkcją i zagadnieniem proveniencji. Nowym stanowi analiza społeczno-gospodarcza biżuterii wczesnośredniowiecznej. Publikacja opatrzona jest rozległym katalogiem zawierającym barwne fotografie i opisy wraz z danymi na temat miejsca odkrycia zabytków. W katalogu zamieszczono także analizy składu chemicznego ponad 150 zabytków różnych ozdób szklanych. Książkę można pobrać pod adresem:

<http://www.archeo.uni.wroc.pl/2017-2/Pankiewicz/ips3-www1.pdf>

Katarzyna Jewtuch, *Pornografia współczesna*. Jak podaje strona tricksterzy.pl, *W swojej monografii Jewtuch prześledziła sposób funkcjonowania pornografii we współczesnym świecie, ze szczególnym uwzględnieniem jej związków z popkulturą, branżą modową i mediami społecznościowymi oraz wpływu na prowadzony przez konsumentów styl życia. Poddała także analizie metody wykorzystywania nowych technologii w pornografii i podjęła próbę odpowiedzi na pytanie, na jakich warunkach możliwa jest świadoma i refleksyjna krytyka pornografii.* Autorka jest doktorantką w Instytucie Kulturoznawstwa, a recenzentami książki byli Profesorowie Mirosław Kocur i Adam Nobis.

Książka jest do pobrania ze strony <http://tricksterzy.pl/download/pornografia-wspolczesna/>

Projekty naukowe

W konkursie Etiuda 5 mgr **Mateusz Krupski** (Instytut Archeologii, promotor: **prof. dr hab. Jan Burdukiewicz**) otrzymał 93 000 zł na sfinansowanie projektu zatytułowanego **Użytkowanie przestrzeni na osadach neolitycznych w świetle badań geoarcheologicznych**. Jak czytamy w opisie projektu: *Podstawowym problemem archeologów prowadzących badania na stanowiskach prehistorycznych, jest kwestia właściwego powiązania odkrytych relikwów przeszłości – zabytków ruchomych, struktur, grobów – z dawnymi zachowaniami ludzkimi. Stanowiska, na których odkryto relikty monumentalnej prehistorycznej architektury w postaci rowów i towarzyszących im najpewniej konstrukcji ziemno-drewnianych, wyróżniają się jako elementy dawnego krajobrazu kulturowego, lecz ich rola pozostaje niejasna. Prowadzone na nich wykopaliska przynoszą zaskakujące informacje, sugerujące zróżnicowanie funkcjonalne. Założenie w Dzielnicy jawi się więc jako osada otoczona rowami, choć jednocześnie wiadomo, że niektóre z tych obiektów, były w istocie serią wkopanych w siebie, wydłużonych jam. Na wielofazowym stanowisku w Mikulinie, w przestrzeni pomiędzy dwoma rowami, odkryto pochówki ludzkie, zaś teren ogrodzony podwójnym systemem rowów w Pietrowicach Wielkich, nie wykazuje śladów stałego zasiedlenia, przy czym w jego obrębie znajdowały się jamy zawierające depozyty, prawdopodobnie o znaczeniu wotywnym. Rosnąca w ostatnich latach liczba odkryć podobnych założeń sprawia, że warto skierować uwagę na tę kwestię i zaproponować jednocześnie nową procedurę pozyskiwania informacji, które są konieczne, by wyjaśnić zawite historie wykorzystania rowów i użytkowania przestrzeni tych miejsc w pradziejach.* <https://www.ncn.gov.pl/sites/default/files/listy-rankingowe/2016-12-15/streszczenia/364304-pl.pdf>

W tym samym konkursie **Joanna Karolina Wilimowska** (IH, promotor: **prof. dr hab. Krzysztof Nawotka**) otrzymała 110 000 zł na projekt **Kapłani i pomocniczy personel świątynny w oazie Fajum w okresie ptolemejskim**. Jak pisze laureatka w streszczeniu swojego projektu: *Główny cel badań stanowi przeanalizowanie aktywności personelu świątyni w czasie panowania dynastii Ptolemeusza (305-30 p.n.e.) w oparciu o materiał pochodzący z oazy Fajum. Udzielone zostaną odpowiedzi na pytania o relacje pracowników świątynnych z lokalną społecznością oraz z aparatem państwowym. Zainteresowanie budzi również sytuacja ekonomiczna kapłanów, ich liczebność, pochodzenie etniczne, funkcje i obowiązki, życie codzienne w świątyni oraz wszystkie inne aspekty ich działalności pozareligijnej. W świątyniach oprócz kapłanów sprawujących wyłącznie funkcje religijne pracowała liczna grupa osób, która nie była bezpośrednio związana z kultem np. piekarze świątynni, krawcy, opiekunowie świętych ibisów, krokodyli czy szakali. Ponieważ wierzenia egipskie i związane z nimi kult budzi ogromne zainteresowanie nie tylko wśród badaczy, ale również wśród pasjonatów Starożytnego Egiptu, zdecydowanie więcej miejsca w badaniach poświęcono w kapłanom zaangażowanym w kult religijny, podczas gdy tzw. personel pomocniczy świątyni był zazwyczaj pomijany w publikacjach. Z tego powodu, jako pierwsza podjęłam próbę przebadania tej zaniedbanej grupy. Papiirusy, najliczniejsze i najbardziej charakterystyczne źródła dla terenów Egiptu [...] przetrwały do naszych czasów dzięki zmianom klimatycznym, jakie następowały mniej więcej od epoki rzymskiej. Fajumskie osady i wysypiska śmieci, z których w zdecydowanej większości pochodzą zachowane dokumenty, zostały pochłonięte przez pustynię, dzięki czemu nie uległy zniszczeniu. [...] Przeanalizowanie aktywności pracowników świątyni jest możliwe, ponieważ większość z zachowanych dokumentów zostało stworzonych przez lub na potrzeby personelu świątynnego.*

Jedną spośród tegorocznych laureatek ministerialnego programu **Mobilność Plus V** została **dr Agnieszka Sorokowska** z Instytutu Psychologii. Celem programu jest umożliwienie młodym badaczom udziału w badaniach prowadzonych w renomowanych ośrodkach naukowych poza granicami Polski, pod opieką osób wybitnych, cieszących się międzynarodowym autorytetem w danej dziedzinie. Dr Sorokowska uda się do Gösta Ekman's Laboratory na Uniwersytecie w Sztokholmie.

Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych jako lider zespołu złożonego z Wydziału Biotechnologii UW. oraz Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu otrzymał dofinansowanie z **Narodowego Centrum Badań i Rozwoju** kwotą 864.000 zł projektu **interdyscyplinarnych studiów doktoranckich *Badanie kopalnego materiału genetycznego w archeologii, historii, medycynie i biologii*** w ramach programu Interdyscyplinarne programy studiów doktoranckich finansowanego z funduszy europejskich (POWR 03.02.00).

Wśród projektów dofinansowanych w konkursie **Uniwersalia** w ramach nowej edycji NPRH znajduje się pochodzący z naszego Wydziału: Przekład na język angielski i publikacja książki **Magdaleny Zamorskiej, *Obecni ciałem. Warsztat polskich tancerzy butō*** z dotacją ponad 46.000 zł.

OGŁOSZENIA WŁADZ DZIEKAŃSKICH

Do 15 listopada pracownicy, studenci i doktoranci Wydziału mogą korzystać z darmowego dostępu do pełnotekstowej **bazy publikacji EBSCO Humanities Source**. Baza zawiera pełny tekst ponad 1.100 czasopism związanych z humanistyką, w tym ponad 950 recenzowanych, w tym 560 stale wydawanych czasopism indeksowanych w bazach Web of Science lub Scopus. Baza dostępna jest pod adresem

<http://search.ebscohost.com/login.aspx?authtype=ip,uid&custid=s7738106&profile=ehost&defaultdb=hus&groupid=main> z komputerów w sieci Wydziału oraz z komputerów pracowników i studentów, jeśli korzystają z Internetu przez odpowiednie proxy (taki dostęp można uzyskać poprzez Bibliotekę Uniwersytecką, szczegóły tu: <https://www.bu.uni.wroc.pl/uslugi-online-proxy>)

Są jeszcze dostępne **miejsca dla studentów i doktorantów na wyjazdy na studia** na uczelniach zagranicznych w semestrze letnim 2017/2018 w ramach programu **Erasmus+**. O ich przyznaniu decyduje kolejność zgłoszeń. W tym roku została zwiększona wysokość stypendiów. Szczegółowe procedury i inne informacje dostępne są na stronie Biura Współpracy Międzynarodowej www.international.uni.wroc.pl

W trybie ciągłym odbywa się **nabór na praktyki studenckie i absolwenckie Erasmusa**. Mogą one trwać od 2 do 5 miesięcy. Są niezależne od praktyk zawodowych, przewidzianych programem studiów. Student sam nawiązuje współpracę z instytucją, w której chce odbyć praktykę. Na czas praktyki otrzymuje stypendium. Szczegóły również na stronie BWM.

Natomiast **pracownicy do 3 listopada** mogą zgłaszać instytutowym koordynatorom programu Erasmus chęć **wyjazdów dydaktycznych** do uczelni, z którymi Wydział ma podpisane umowy o współpracy w ramach programu Erasmus+ (listy uczelni dla poszczególnych jednostek znajdują się na stronie BWM). Preferowane będą osoby, które

dotąd najrzadziej korzystały z wyjazdów w ramach programu Erasmus. Osoby zakwalifikowane powinny w ciągu maksymalnie pięciu dni przeprowadzić 8 godzin zajęć dydaktycznych, uzgodnionych z jednostką goszczącą – dlatego do końca lutego 2018 r. trzeba będzie dostarczyć porozumienie z uczelnią zagraniczną w sprawie terminu pobytu i programu dydaktycznego (Mobility Agreement for Teaching).

Nowa strona internetowa Wydziału oraz strony poszczególnych jednostek są już prawie gotowe. Obecnie trwają prace nad napełnianiem ich treścią. Nowe strony staną się widoczne dla użytkowników w dniu **1 listopada 2017 r.** jako warianty wciąż funkcjonujących stron głównych jednostek. W ciągu miesiąca będzie można je testować, zgłaszać uwagi, które będą wdrażane w miarę możliwości przez informatyków. W dniu **1 grudnia** zamienimy strony miejscami – stare strony przejdą na adres zastępczy, zaś nowe zostaną wprowadzone w domeny główne (hist.uni.wroc.pl, psychologia.uni.wroc.pl itd). Stare strony będą miały status archiwalny, nie będą już zasilane informacjami i ostatecznie będą wygaszane.

Wyniki rekrutacji na studia na naszym Wydziale w roku 2017:

Studia stacjonarne:

kierunek	przyjęci
archeologia II stopnia	26
archeologia I stopnia	41
dziedzictwo kultury materialnej	64
etnologia i antropologia kulturowa I stopnia	93
etnologia i antropologia kulturowa II stopnia	23
European Cultures	7
historia I stopnia	126
historia II stopnia	45
historia sztuki I stopnia	66
historia sztuki II stopnia	26
historia w przestrzeni publicznej	12
Interdyscyplinarne studia europejskie	11
Kulturoznawstwo I stopnia	133
Kulturoznawstwo II stopnia	37
militarioznawstwo	20
muzykologia I stopnia	26
muzykologia II stopnia	11
pedagogika I stopnia	195
pedagogika dla absolwentów studiów niepedagogicznych	119
pedagogika dla absolwentów studiów pedagogicznych	122
pedagogika specjalna	25
psychologia	110
RAZEM	1338

Studia niestacjonarne:

kierunek	przyjęci
Historia I stopień	21
Historia sztuki II stopień	15
Pedagogika I stopień	126
Pedagogika II stopień	159
Psychologia	105
RAZEM	426

Uroczyste immatrykulacje studentów naszego Wydziału odbyły się **28 i 29 września**. W kolejnych numerach Biuletynu opublikujemy wygłoszone przy tej okazji wykłady inauguracyjne. Dziś zaczynamy **przemówieniem Dziekana, Prof. Przemysława Wiszewskiego**.

Szanowny Panie Rektorze,
Państwo Prodziekani, Dyrektorzy,
Wykładowcy naszego Wydziału,
a przede wszystkim Wy, drodzy –
już prawie! – Studenci.

Rozpoczynając nowy etap życia, podejmując decyzje oceniane jako istotne dla naszej przyszłości zadajemy sobie pytanie - czy nasz wybór jest słuszny? Czy uda nam się dzięki niemu osiągnąć zakładane cele? Każdy z Was przyszedł tu z własną wizją otaczającego świata i swojego w nim miejsca. Każdy ma nieco inne pragnienia, a w związku z tym i oczekiwania wobec nas, wobec Uniwersytetu. Część z nich jest przecież wspólna dla Was wszystkich. I w odniesieniu do tej części mogę Wam powiedzieć – nic nie będzie takie, jak sądzicie, że będzie.

Przychodząc tu wielu z Was chce zdobyć konkretną, solidną wiedzę oraz wykształcić umiejętności, które pozwolą zająć właściwe – według Was – miejsce w hierarchii społeczno-zawodowej. Które będą Was uprawniać do szacunku – i odpowiednio wysokiej gratyfikacji za pracę. I które wreszcie zakończą długi okres edukacyjnych obowiązków, które zaczęliście w wieku 6-7 lat. Przez 2/3 Waszego życia chodziliście do różnych szkół i część z Was zapewne uważa, że jeszcze tylko jeden skok, jeden, dużo lżejszy i zabawniejszy niż poprzednie okres nauki – i koniec! Potem już tylko życie, dorosłość, kariera – słowem: wolność od przymusu poznawania czegoś, co poznawać trzeba, a na co chęci brak. Czy tak będzie? Do pewnego stopnia – tak. Tak, bo postaramy się pomóc Wam odnaleźć w sobie i rozwinąć umiejętności współpracy, komunikowania się, wspólnego rozwiązywania problemów, otworzyć się na ludzi i świat wokół Was, zobaczyć go pod wieloma różnymi kątami, dostrzec piękno skomplikowanego świata. Postaramy się też zapewnić Wam jak najlepsze kompetencje zawodowe, jakie w Waszych specjalnościach dziś posiadać będą Wasi współpracownicy.

Ale nie miejcie złudzeń – w tym dynamicznie zmieniającym się świecie nie można się zatrzymać, powiedzieć sobie: wiem wystarczająco, umiem dość. Jeśli chcemy osiągać nasze cele, jeśli pragniemy żyć we wspólnocie z innymi, oferując im naszą pomoc i uzyskując w zamian ich wsparcie – także to finansowe – nie możemy stanąć w miejscu. Nie możemy też myśleć, że nasze kompetencje pozwolą nam całe życie pracować w jednym zawodzie, mieście, kraju, nie mówiąc już o jednym miejscu pracy. Technika i dynamiczne przemiany struktur społecznych oraz konstruktów kulturowych, których częścią jesteśmy, rzucają nam wyzwanie: zaakceptuj zmienność, ale zachowaj siebie. Nie ma więc wyjścia – przed Wami uczenie się przez całe życie, bo tylko edukacja pozwoli Wam się rozwijać i współpracować z umykającym światem. A studia mają Wam pozwolić odnaleźć w sobie to, co najcenniejsze: Wasze talenty, Waszą drogę w życiu.

Część z Was może też przychodzić tu z myślą, że nareszcie zaczyna się czas miłych, pogodnych, radosnych relacji z kolegami, koleżankami i... o kim jeszcze marzycie. Okres z rzadka przerywany „zakuwaniem” do egzaminów i zdobywaniem zaliczeń. Który zakończy otrzymanie dyplomu, dzięki któremu osiągniecie upragnione stanowisko w wymarzonej zawodzie. Co da Wam szansę na dalsze, przyjemne życie. Tego ostatniego oczywiście Wam życzę, podobnie jak dobrych, także romantycznych relacji z koleżankami i kolegami. Ale nie popełniajcie błędu – nie lekceważcie szansy, jaka się przed Wami otwiera, i odpowiedzialności, jaka z nią jest związana.

Archeolodzy, etnologowie, historycy, historycy sztuki, kulturoznawcy, muzykolodzy – wszyscy staniecie przed wielkim problemem spotkania z Innym. Z kulturami i ludźmi, którzy są Wam i większości Waszego otoczenia obcy. To Wy będziecie musieli stać się głosem obcych – tych żyjących wokół nas i tych zmarłych, w których dziedzictwie żyjemy i dzięki którym jesteśmy sobą. To niezwykle odpowiedzialność. Dzięki Wam otoczenie może otworzyć się na człowieczeństwo w pełnym jego zróżnicowaniu. Dzięki Wam inni będą mogli poznać odmienność minionych lub obcych światów, które cały czas nas kształtują. Gdzie lepiej można to zrozumieć, jeśli nie we Wrocławiu? W miejscu wielkiej przemiany etnicznej i kulturowej, w którym uczymy się przekraczać granice narodów w imię jedności kultury ludzkiej. Ale to wielkie zadanie to także wielka odpowiedzialność etyczna. My, ludzie Akademii, nie możemy poddać się presji jakiegokolwiek strony sporów politycznych i ideologicznych. Mówimy tak, tak – nie, nie i bierzemy odpowiedzialność za nasze słowa. Szukamy rzeczywistości, odrzucamy blask świecidełek, jakimi mamia dzisiaj niejednokrotnie ekrany telewizorów, czytników i telefonów. Jeśli tego nie zrobimy, sprzeniewierzmy się tym, którzy są najbardziej bezbronni – zmarłym i obcym, których świat pokazujemy.

Nie mniejsza odpowiedzialność spoczywa na pedagogach i psychologach. Uczenie się jest dzisiaj wyzwaniem, któremu każdy musi starać się sprostać. To Wy będziecie musieli uczyć – ale nie tylko i nie głównie dzieci w szkołach. Dorosłych, nastolatków, ludzi przekraczających granice prawa i menedżerów zarządzających zespołami ludzkimi – ich wszystkich musicie uczyć, jak powinni nauczyć się życia we wspólnocie, jak dotrzeć do harmonii współpracy z innymi, jak przełamać opory, otworzyć się na innych, by zamiast walczyć o dominację – swą energię poświęcić na budowanie wspólnego świata. To nie jest łatwe zadanie. Nie teraz, gdy coraz częściej, coraz więcej osób uważa, że powinno być wygodniej, lepiej, bardziej komfortowo – im, bez względu na koszty innych. W dobie niepokoju i narastających konfliktów ogromna odpowiedzialność spoczywa na tych, którzy mają nam wszystkim pomóc zrozumieć samych siebie. Psycholog nie jest psychiatrą i nie zastąpi go, ale może i powinien pomóc każdemu wejrzeć w głąb siebie. A co najważniejsze, poprzez wspieranie empatii – wspierać rozumienie otaczających nas siostr i braci w humanizmie.

Bo takich właśnie absolwentów pragniemy – humanistów. I nie chodzi tu o dziedziny i dyscypliny wiedzy. Rzecz idzie o wyższą stawkę – o człowieka, który stoi w centrum naszego zainteresowania, w pełni jego uwikłań w życie, w rozkwicie jego emocji i relacji z otoczeniem. Gra toczy się o życie, które chcemy wspierać szukając o nim prawdy. W świecie, który pragnie ciągłych uproszczeń, my nie możemy pozwolić zamienić rzeczywistości na powierzchowny banał. Dlatego to poszukiwanie prawdy jest niełatwe i szczególne – opiera się na racjonalności dyskursu, na szacunku dla odmienności logicznie uzasadnionych i zakorzenionych w rzeczywistości poglądów, na akceptacji wartości dochodzenia do prawdy poprzez dyskusję i badanie, a nie autorytet i przemoc. Wkraczając w szeregi Akademii jako studenci powinniście na czas Waszych dyskusji w sali akademickiej zapomnieć o przekonaniach społecznych, politycznych, religijnych. Powtórzę to jeszcze raz – naszym

wspólnym celem jest dążenie do Prawdy, takiej, jaką człowiek może osiągnąć swoim rozumem. Nic więcej – ale też nigdy nic mniej.

Temu podporządkowujemy też sposób kształcenia. Wiedza jest ważna, ale dochodzenie do niej ważniejsze. Dyskutujcie! Sprzeczcijcie się z prowadzącymi! Ale na argumenty, na wiedzę, dla prawdy. To, co uzyskacie od nas, ta zaraźliwa i pchająca do stałego rozwoju choroba – choroba prawdy – może nie dać Wam zawsze satysfakcji materialnej. Ale pozwoli Wam zobaczyć świat w całym jego pięknie, w złożonej feerii barw, w symetrii struktur, w wyrafinowanych konstrukcjach językowych i wizualnych komunikatów. Prawda da Wam siłę, jej szukanie i doznawanie stanie się fundamentem, który pozostanie niezachwiany na przekór wszystkim i wszystkiemu. To on utrzyma Was wyprostowanymi w czasach zmian, burz i krzyku.

Nie dajcie się zwieść – to w poszukiwaniu prawdy tkwi prawdziwe piękno i moc ludzkiej kondycji!

Zatem, jeśli jesteście gotowi wspólnie z nami dźwigać ten – było nie było słodki – ciężar: zapraszamy!

ZBLIŻAJĄCE SIĘ TERMINY

Pracownia Badań Pejzażu Dźwiękowego przy Instytucie Kulturoznawstwa zaprasza **16-17 października na wykłady Prof. Carolyn Birdsall z Uniwersytetu w Amsterdamie.** Carolyn Birdsall jest profesorem na wydziale Television and Cross-Media Culture w Uniwersytecie w Amsterdamie (Universiteit van Amsterdam). Zajmuje się badaniem kulturowego wymiaru technologii dźwiękowych, ich funkcjonowaniem w życiu codziennym i w środowisku miejskim, historią archiwów dźwiękowych oraz studiami nad miejskimi pejzażami dźwiękowymi. Jest autorką książki *Nazi Soundscapes: Sound, Technology and Urban Space in Germany, 1933-1945* (2012).

Wykłady odbędą się w następujących terminach:

Poniedziałek 16 X, 11.00-12.30, *How to study soundscapes of the past and present?*

Wtorek 17 X, 10.45-12.15, *How to study urban sounds today?*

Wtorek 17 X, 16.00-20.00 prof. Birdsall poprowadzi seminarium *Conflict heritage: European radio archives before and after WWII*. Osoby zainteresowane udziałem w seminarium prosimy o kontakt z Prof. Renatą Tańczuk: renata.tanczuk@uwr.edu.pl

Aktualne informacje na temat wizyty na stronie

<http://www.kulturoznawstwo.uni.wroc.pl/?p=7910>

Studenckie Koło Naukowe Nowożytników im. W. Czaplińskiego oraz Doktoranckie Koło Historii Nowożytnej im. J. Leszczyńskiego zapraszają studentów i doktorantów na **III Ogólnopolską Konferencję Naukową *Wiedza i wyobraźnia – „swój” i „obcy” w oczach człowieka epoki staropolskiej***, która odbędzie się w dniach **30 XI – 2 XII 2017 r.** w gmachu Instytutu Historycznego UW. Tematyka konferencji będzie obejmowała zagadnienia związane z postrzeganiem swoich i obcych zarówno na płaszczyźnie kulturowej, jak i społecznej w Rzeczypospolitej od XVI do XVIII wieku. Abstrakty należy przesłać na adres obcy.staropolska@onet.pl **do 30 października 2017 r.**

Wnioski o granty

Konkursy Narodowego Centrum Nauki

15 września 2017 r. koordynatorzy dyscyplin ogłosili konkursy **OPUS 14** i **PRELUDIUM 14**, a także pierwszą **polsko-litewskiego konkursu DAINA**. Nabór wniosków będzie prowadzony do **15 grudnia 2017 r.** Formularze do ww. konkursów zostaną udostępnione w późniejszym terminie. Naukowcy prowadzący badania podstawowe będą mogli ubiegać się o finansowanie z łącznej puli 348 mln zł.

Konkurs DAINA 1 to wspólny projekt Narodowego Centrum Nauki i litewskiej agencji Lietuvos mokslo taryba (LMT). Finansowanie mogą w nim zdobyć polsko-litewskie zespoły badawcze realizujące badania we wszystkich dyscyplinach naukowych. Planowane projekty mogą trwać 24 lub 36 miesięcy, a kierownik polskiego zespołu musi posiadać co najmniej stopień naukowy doktora. Budżet konkursu zaplanowano na 8 mln zł.

Konkurs PRELUDIUM 14 jest przeznaczony dla osób rozpoczynających karierę naukową, które nie posiadają jeszcze stopnia naukowego doktora. Doktoranci mają możliwość samodzielnie poprowadzić trwający rok, dwa lub trzy lata projekt badawczy. Maksymalne finansowanie pojedynczego projektu może wynieść odpowiednio 70, 140 lub 210 tys. zł. W tej edycji budżet konkursu wyniesie 40 mln zł.

O środki w programie **OPUS 14** może starać się każdy naukowiec, niezależnie od stażu i stopnia lub tytułu naukowego. Pieniądze można przeznaczyć na stworzenie zespołu badawczego oraz zakup aparatury niezbędnej do realizacji badań. Naukowcom nie narzucono górnego limitu finansowania, o jakie mogą się ubiegać dla pojedynczego projektu. Łączny budżet konkursu to 300 mln zł.

Nabór wniosków w konkursie **MINIATURA** trwa **od 4 maja 2017 r. do 31 grudnia 2017 r.** w trybie ciągłym. Przypominamy, że konkurs Miniatura to szansa dla tych z Państwa, którzy chcą rozpocząć przygodę z grantami. Jeśli jesteś doktorem (stopień uzyskany do 12 lat przed rokiem wystąpienia z wnioskiem) zatrudnionym na podstawie umowy o pracę i nigdy nie kierowałeś/kierowałaś projektem badawczym, możesz starać się o środki w wysokości od 5000 zł do 50 000 zł na sfinansowanie zadania badawczego (czas realizacji do 12 m-cy).

NCN wraz z **EU-India Platform for Social Sciences and Humanities (EqUIP)** ogłasza konkurs na **międzynarodowe projekty z zakresu nauk humanistycznych i społecznych** pt. ***Sustainability, equity, wellbeing and cultural connections***. Sieć EqUIP szczególnie zachęca do składania wniosków interdyscyplinarnych. W skład międzynarodowego konsorcjum składającego wniosek musi wchodzić przynajmniej jeden zespół badawczy z Indii mogący ubiegać się o finansowanie Indian Council for Social Science Research (ICSRR) oraz co najmniej dwa zespoły z pozostałych krajów uczestniczących w konkursie (Finlandia, Francja, Indie, Norwegia, Polska, Słowenia, Szwajcaria i Wielka Brytania). Projekty mogą trwać do 36 miesięcy. Wniosek w języku angielskim w imieniu międzynarodowego konsorcjum składa koordynator projektu za pomocą systemu: Je-S. Termin składania wniosków upływa **30 listopada 2017 r. o godz. 16.00.**

europejskie
centrum
solidarności

Do 24 listopada 2017 r. można zgłaszać prace w ramach ósmej edycji konkursu na najlepszą pracę magisterską i doktorską dotyczącą historii Solidarności, opozycji wobec komunizmu i dyktatury lub idei solidarności

społecznej. Do konkursu mogą zostać zgłoszone prace magisterskie i doktorskie z dziedziny szeroko pojętej humanistyki (historia, socjologia, filozofia, psychologia, prawo, kulturoznawstwo, ekonomia) obronione po 2015 r. Dla laureatów konkursu przewidziano następujące nagrody: za najlepszą pracę magisterską 5 000 zł brutto oraz wydanie pracy drukiem nakładem Europejskiego Centrum Solidarności; za najlepszą pracę doktorską – 7 000 zł brutto oraz wydanie pracy drukiem nakładem Europejskiego Centrum Solidarności.

Studenci studiów magisterskich, doktoranci i doktorzy, ale także specjaliści od szkolnictwa wyższego do 1 grudnia 2017 r. mogą starać się o stypendia w ramach programu Fulbright-Schuman.

Projekty zgłaszane w konkursie powinny skupiać się wokół spraw związanych z Unią Europejską lub też relacji między krajami UE a Stanami Zjednoczonymi. Program zarządzany jest przez Komisję Europejską. Informacje o konkursie, wymaganiach i trybie składania wniosków: <http://www.fulbrightschuman.eu/>.

Ogłoszenia

Na materiały do kolejnego wydania Biuletynu, ostatniego przed przerwą wakacyjną, czekamy do 8 listopada 2017 r. Proszę je wysyłać w imieniu własnym lub pracowni/zakładów/katedr/institutów/kół naukowych i in. na adres biuletyn@wnhip.uni.wroc.pl

